

I

σπίτι κεραμιδόσκεπο
φουρτούνα στή μπουγάδα θότσαλο
ἔρχεσαι καὶ πᾶς.

Λέξεις τὰ πράγματα
Ἡ ποίηση λέξεις καὶ ἤχοι καὶ πράγματα

τὸ νερένιο σῶμα
ποὺ τρέχει στὸ σῶμα μου
"Ἄλλοτε χεῖμαρρος ἄλλοτε ποτάμι
πότε χᾶδι στίς ὄχθες μου πότε τρυπάνι

καὶ διαγράφει τὰ πράγματα
σμιλεύει δικά του φαντάσματα
τ' ἀλαφραίνει τὰ θαραίνει
τὰ λικνίζει τὰ θυθίζει

τὰ θρυμματίζει
Τὰ σμίγει ἕνα

κοίτη
τὸ στόμα μου
δὲν γνωρίζει
τὴν ἱστορία τῶν νερῶν
ποταμὸ ἀπὸ θάλασσα
δὲν ξεχωρίζει

μιλᾷ μου ὁ κόσμος λόγια του
μιλῶ του ἐγὼ τὰ δικά μου

Ἡ ζωὴ ἀνθίζει στὰ χεῖλη μου καὶ στὰ χαλίκια.

II

Σπίτια ἀπὸ ξένο ὕλικὸ
καὶ χορτάρι ἄπλετο
τὶ νὰ πῶ
λειτουργεῖτε κατὰ πὼς προγραμματιστήκατε.

Τὴν γεωμετρίαν σας ψηλαφίζω μὲ κομμένα
δάχτυλα

σᾶς παραθιάζω τὸ ἴδιο μὲ κορμιά
ποὺ κοίταξα ν' ἀδειάσω τὸ θάρος

τῆς ἐγκαταλειμμένης μου ἀγάπης
νύχτες μέθης καὶ δὲν μπόρεσα.
Ἵσκιος ἱσκιον ἐθρόισα
Κι ἀλλάζω ἱσκιους μὲ τὰ γυρίσματα
τοῦ φωτός.

Θυμῶνω, σᾶς μπήχνω τὰ νύχια
καὶ στέκετε
Σπίτια μὲ νύχια.

III

Μεγαλώνουμε μὲ πράγματα
τὰ πράγματα μὲ τίς λέξεις
καὶ οἱ λέξεις μὲ τὰ πράγματα
ὕπάρχουν.

Ὅταν
σ' ἀφήνουν τὰ πράγματα
μὴν ἀναπαύεσαι σὲ γιατρικὰ
μνῆμες καὶ θαύματα
Γύρνα μιὰν ὥραν ἐκεῖ

ψάθινη λυτὴ καρέκλα
(χωμένη ἢ μισή)
ἄμμος ὑγρὴ
κι ἀφροθάλασσα

N.Y., 15)6)76

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ

Μὲ τοῦ κορμιοῦ σου τὰ κύματα

Ξανοίχτηκα στὸν οὐρανὸ

Φάροι μου τῶν φιλιῶν σου τὰ σχήματα.